

Forslag

til

Lov om ændring i lov om offentlig forsorg.

Fremsat den 13. marts 1963 af *socialministeren*.

I lov nr. 169 af 31. maj 1961 om offentlig forsorg foretages følgende ændring:

§ 132, stk. 1, 2. punktum, ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget.

I henhold til § 132 i lov om offentlig forsorg skal bestemmelserne i lovens § 71 om talelidelser og sværere tilfælde af ordblindhed og læsesvaghed optages til revision i indeværende folketingsår.

Bestemmelserne i lovens § 71 svarer ganske til bestemmelserne i den tidligere forsorgslovs § 257. Ved en ændret affattelse af denne bestemmelse blev der ved lov nr. 197 af 11. juni 1954 gennemført en nyordning af forsorgen for talelidende og ordblinde, hvorefter den væsentligste ændring var, at kommunerne blev fritaget for, og staten overtog udgifterne ved ambulante behandling af talelidelser og sværere tilfælde af ordblindhed og læsesvaghed, såfremt denne behandling sker efter henvisning fra et af statens taleinstitutter.

Det blev ved lovforslagets behandling i 1954 fremhævet, at loven kun skulle betragtes som dækning for de svære tilfælde og for så vidt angår børn i skolealderen kun for de tilfælde, hvor det er umuligt for folkeskolen at skaffe kvalificeret undervisning. Man var i denne forbindelse især opmærksom på de ordblindes problemer.

Ved lovændringen blev det foreskrevet, at de nye regler skulle tages op til revision i folketingsåret 1958-59. Lovrevisionen blev imidlertid — senest ved bestemmelsen i nævnte § 132 — udskudt til indeværende folketingsår.

Efter at det af undervisningsministeriet nedsatte udvalg af 1955 om særundervisning har afgivet betænkning („den grønne betænkning“), og undervisningsministeriet den 4. august 1961 har udsendt en række cirkulærer om folkeskolens specialunder-

visning bl. a. af talehæmmede og læseretarderede, har socialministeriet ved skrivelse af 15. februar 1962 nedsat et udvalg vedrørende særforborgens behandling af ordblindhed (Ordblindeudvalget) bl. a. med repræsentation for undervisningsministeriet, for socialministeriet, for sundhedsstyrelsen og for landsforeningen for Ordblindesagen.

Der er i dette udvalg enighed om, at der for så vidt angår børn i skolealderen fortsat vil være behov for, at der fra tale- og ordblindeforsorgen kan foretages henvisning til lokal (ambulant) behandling for talelidelser og sværere tilfælde af ordblindhed og læsesvaghed. Bestemmelsen bør fortsat administreres i et nært samarbejde mellem særforborg (tale- og ordblindeforsorgen) og folkeskolen efter den hidtidige linje, at der kun bør foretages henvisning i de tilfælde, hvor behandling ikke på tilfredsstillende måde kan finde sted inden for folkeskolens specialundervisning, således at forsorgen kan blive aflastet i takt med den stærke udbygning af specialundervisningen, som i disse år finder sted.

For så vidt angår talelidende og ordblinde *udover skolealderen* vil der endvidere efter udvalgets opfattelse til stadighed være behov for lokal (ambulant) behandling efter henvisning fra tale- og ordblindeforsorgen.

Udvalget har derfor indstillet, at der ved revisionen ikke foretages ændringer i de gældende bestemmelser i § 71.

Socialministeriet kan henholde sig til det af udvalget udtalte.